

ביה סתים, ואקרוי מוחא עלאה. מוחא סתימא. מוחא דשכיה ושקיט. ולית דידע ליה, בר איה.

תלה רישין אתגלפּן, דא, לגו מן דא. ודי, לעילא מן דא. רישא חדא, חכמָתָא סתימא, דאכפּסִיא, ולאו מתפתחא. וחכמָתָא דא סתימא, רישא לכל רישיה, דשאר חכמו. רישא עלאה, עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דרכ' ח' ע"ב) רישא דלאו רישא. ולא ידע, ולא אידייע, מה דהוי ברישא דא, דלא אתקבּק ביחס, ולא בסוכלתו. ועל האי אקרי, (במדבר כד) ברוח לך אל מקומך. (יזוקאל א) והחיות רצוא ושוב.

ובגין פה עתיקה קדישא אקרי אין. דביה פלייא אין. וכל אינון שערי, וכל אינון נימין, ממוחא סתימא נפקין. (פלין) וכלהו שעיניין, (ס"א יתבי) בשקלא. ולא אתחזיז קדלא.

בְּלָא הוֹא, בְּגִין דְּהַאי עֲתֵיקָא קְדִישָׁא בְּחֶדֶת הָרוֹא. כָּלָא בְּחִידּוֹ, וְלֹא שְׁנִיא מְרֻחְמִי לְעַלְמִין. בְּתַלְתָּעַשְׂרֵבָר מְכִילָן דְּרַחְמִין אֲשַׁתְּבָחָה. בְּגִין דְּהַאי חַכְמָתָא סתימא דביה, מתפרש תלת זמנים לאربע ארבע. והוא עתיקה, קליל לוֹן, ושליט על כלא.

חד ארחה דנהיר בפלגotta דשער דנפקי ממוחא, הוא ארחה דנהירין ביה צדיקיא לעלמא דאתה, דכתיב (משל ד) וארח צדיקים כאור נוגה וגנו. ועל דא כתיב, (ישעה ח) אז תתענג על יי'. ומהאי ארחה מתנהרין כל שאר ארחים, דתליין בזעיר אנפין.

האי עתיקה סבא דסבין, מהרא עלאה, לעילא. דמתעטרין ביה כל עטרין, וכתרין, מתנהרין כל בווצניין מניה ומטלחתין (ופנתה). והיא היא בויצנא עלאה, טמירה דלא אידייע. (ול שאר בווצניין מגיה מטלחתו ומנהרתו).

האי עתיקה אשtabch בתלת רישין, וכליין בחד רישא. ובהויא (נ"א והיא) רישא עלאה, לעילא לעילא. בוגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת, אוף הכי כל שאר בווצניין דנהירין מניה, כליין בתلت. עוד, עתיקה אתרשים בתrin. כל לא דעתיקא בתrin. הוא בתרא עלאה דכל עילאיין, רישא דכל ריש. ובהויא דהוי לעילא מן דא, דלא אידייע. פה כל שאר בווצניין, סתימין בתrin. עוד עתיקה קדישא אתרשים ואסתמים בחד, והוא חד, וכלא הוא חד. בק' כל שאר בווצניין, מתקדשיין, מתקשרין, ומתחדרין בחד, לאינון חד.

מצחא דאתגלי בעתיקה קדישא, רצון אקרי, זהא רישא עלאה דא סתים לעילא, דלא אידייע פשיט חד טירנא בסימא, יהא, דאטכליל